

SUFLET ORTODOX

Buletin al bisericii ortodoxe „Sf. Ioan Iacob-Hozevitul”
Apare sub îngrijirea preotului paroh Alexei SEMIONOV.

www.sf-ioan-iacob.md
e-mail: sf.ioan.iacob@gmail.com

- Nașterea Domnului
- Cinstirea icoanelor
- Agheasma Mare:
Aceași aghiasmă în ambele zile!
- Sfântul Serafim de Sarov
- Versuri de sărbători
- Felicitări omagiaților
- Cum ne rugăm
în Sfânta Biserică
- Am căutat iubirea
- Donații. Cheltuieli
- Program liturgic
- Construcția bisericii

2011 • ianuarie • nr. 1 (19)

Credința lucrătoare

Viața Bisericii

NAȘTEREA DOMNULUI

Praznicul Nașterii Domnului este motiv de bucurie pentru tot creștinul - pentru că acum ni se naște mântuitor, Lumina ce pururea fiitoare!

Crăciunul sau Nașterea Domnului este sărbătoarea creștină a nașterii după trup a Domnului Iisus Hristos, celebrată la 25 decembrie sau 7 ianuarie (după calendarul gregorian) în fiecare an. Ea face parte din cele 12 sărbători domnești (sau praznice împărătești) a Bisericii bizantine, a treia mare sărbătoare după cea de Paști și de Rusalii. În anumite țări unde creștinii sunt majoritari, e de asemenea sărbătoare legală, și se prelungește în ziua următoare, 26 decembrie: a doua zi de Crăciun.

Nașterea lui Iisus, Hristosul. La „plinirea vremii” (*Galateni 4,4*), Dumnezeu S-a întrupat, „chip de rob luând” (*Filipeni 2, 7*) și S-a născut din Fecioara Maria, pentru mântuirea neamului omenesc.

Conform Sfintei Scripturi și Sfintei Tradiții, Iisus, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Unul din Sfânta Treime, S-a născut în cetatea Betleemului într-o iesle simplă, în peșteră săracă. Dreptul Iosif și Maria, mama lui Iisus au venit din Nazaret în Betleem pentru recensământul poruncit de proconsulul Quirinius, în timpul

(continuare în pag. 5)

CINSTIREA ICOANELOR

În istoria Icoanei făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu Triherușa – „Cea cu trei mâini”, care se află la Muntele Athos, la Sfânta Mănăstire Hilindar, povestită în nr.12 al buletinului *Suflet Ortodox* am vorbit despre faptul că această Sfântă Icoană a Stăpânei noastre Născătoarea de Dumnezeu a fost relicvă de familie a Sfântului Ioan Damaschin, care o păstra în paraclisul pe care îl avea în casa sa din Damasc la începutul veacului al VIII-lea.

După tragica întâmplare când califul Walid a poruncit, fără altă cercetare, să i se taie lui Ioan mâna dreaptă, urmată de minunea alipirii mâinii la locul ei și tămăduirea minunată de către Maica Domnului, Sfântul Ioan pleacă din Siria și se face călugăr în Palestina, la vestita Lavră Sfântul Sava cel Sfințit. Purta totdeauna cu sine pe Binefăcătoarea sa, Prea Sfânta Fecioară „Trihierușa”. După cinci veacuri, în anul 1217, această icoană este adusă, după cum a poruncit cu limbă de moarte Sf. Ioan Damaschinul, printr-o întâmplare minunată, la Sfântul Munte, la Mănăstirea Hilindar. Pe parcursul veacurilor cu Icoana s-au întâmplat multe lucrări minunate, iar după veacul al XV-lea, când s-a iscat o neînțelegere între monahi privind alegerea starețului, Icoana a trecut singură în strana starețului și monahii s-au supus voinței Prea Sfintei Fecioare: nimeni nu a mai mutat Icoana de la locul ei, ci ea se află acolo în chip de stareț. Proestosul și părintele duhovnicesc al obștii ocupă locul al doilea, alături de

(continuare în pag. 4)

ACEEAȘI AGHIASMĂ!

Agheasma este de două feluri: Agheasma mică și Agheasma mare. Cuvântul agheasmă (aghiós) este grecesc și înseamnă Sfințire. Prin agheasmă se înțelege atât apa sfințită, cât și slujba pentru Sfințirea ei. Sfințirea cea mica a apei se face în biserică, pe tot parcursul anului.

Sfințirea cea mare a apei se face la Boboteaza, atât în ajun, când se sfințește apa cu care preoții botează apoi casele creștinilor, cântând troparul Botezului: „În Iordan, botezându-Te Tu, Doamne...”, cât și în însăși ziua Bobotezei, după Sfânta Liturghie, când se sfințește apa pe care o iau creștinii pe la casele lor pentru tot anul. Agheasma mare de la cele două sfințiri este aceeași în ambele zile.

Agheasma mare se săvârșește la Bobotează, în amintirea botezării Domnului de către Ioan în Iordan. Ea se săvârșește atât în ajunul Bobotezei, când se sfințește apa cu care preoții botează apoi casele, cât și în însăși ziua Bobotezei, când se sfințește agheasma pe care credincioșii o iau pe la casele lor, pentru tot anul.

Se spune Agheasma mare, pentru că apa de la Bobotează are o putere deosebită, fiind sfințită printr-o dublă epicleză, iar sfințirea are loc în însăși ziua în care Domnul nostru Iisus Hristos a sfințit apele, prin botezul Său în apa Iordanului. De aceea, și slujba Agheasmei mari este mai dezvoltată și mai solemnă ca la Agheasma mică, iar cântările și rugăciunile din cursul ei pomenesc și proslăvesc îndeosebi Botezul Domnului în apele Iordanului. În ziua ajunului Bobotezei, sfințirea apei se face de obicei chiar în biserică (în pronaos), dimineața, după Utrenie, cu mai puțin solemnitate,

(continuare în pag. 4)

Sfântul Serafim de Sarov- viață și exemplu

În acest prim număr al Buletinului Suflet ortodox al bisericii noastre vom vorbi despre un sfânt al veacului al XIX, al cărui hram îl poartă biserica noastră: Sfântul Serafim de Sarov. Să ne rugăm Domnului să ne ajute a ne însuși descoperirea făcută nouă de Sf. Serafim despre rostul vieții creștine, despre scopul fiicărei vieți pe acest pământ - mântuirea sufletului omenesc, dobândirea Duhului Sfânt.

S-a născut la 19 iulie 1759 în orașul Kursk într-o familie de negustori bogați. Părinții săi, Sidor și Agata Moșnin, erau oameni evlavioși, cu mare râvnă față de biserică. La Sfântul Botez a primit numele de Prohor, în numele unuia din cei 7 diaconi cei întâi chemați.

La vârsta de 3 ani a rămas fără tată. Tatăl lui, cu puțin timp înainte de moartea sa, a început construcția unei Catedrale în cinstea Icoanei Maicii Domnului de Cazan și a precuviosului Serghie de Radonej. Construcția ei a fost dusă la bun sfârșit de mama sa Agata.

Când avea 7 ani, Prohor a venit împreună cu mama sa să viziteze catedrala, și - din nebagare de seamă, a căzut din Clopotniță. Mama sa a coborât în grabă - se gândea că îl va găsi fără viață. Dar, spre marea

ei bucurie, l-a găsit întreg și nevătămat. Asupra fericitului copil s-au împlinit cuvintele scripturii: Când vor veni peste tine rele, îngerilor săi va porunci ca să păzească toate căile tale...

La 10 ani Prohor s-a îmbolnăvit grav, ajungând pe aptul de moarte. În momentul cel mai critic al bolii a văzut-o în vis pe Maica Domnului, care i-a spus că în curând va veni în vizită la el.

În scurt timp după aceea în oraș s-a făcut o procesiune cu Icoana Maicii Domnului zisă „A rădăcinii”, pentru că fusese găsită la rădăcina unui copac. Din cauza noroiului din stradă, procesiunea a fost nevoită să treacă prin curtea familiei Moșnin. Mama copilului bolnav s-a grăbit să îl aducă și să-l pună înaintea Icoanei, care a fost trecută peste dânsul.

Din acea zi copilul a început să se însănătoșească.

Prohor, viitorul Sfânt Serafim, învăța bine și căuta să citească din cărțile Vieții Sfinților. În zile de lucru nu putea merge la Sfânta liturghie și la Vecernie, de aceea se scula mai devreme și se ducea măcar la Utrenie, la Slujba de dimineață. În zilele de sărbătoare citea cărți duhovnicești împreună cu prietenii săi.

Mama lui Prohor vedea toate aceste înclinări firești ale copilului său și cu timpul i-a devenit tot mai clar ce fel de viață își va alege. Ea

nu s-a împotrivit dorinței lui, când a hotărât să meargă la mănăstire. La 17 el a luat binecuvântare de la mama sa, care i-a dăruit o cruce de aramă, de care el nu s-a mai despărțit toată viața, niciodată.

Înainte de a intra la mănăstire, Prohor s-a dus mai întâi să se închine lui Dumnezeu la întemeietorii monahismului rus, preacuvioșii Antonie și Teodosie de la Lavra Pecerska, numită pe atunci Ierusalimul ortodoxiei ruse. Starețul Dositei din pustia Kitaievsc l-a îndemnat să intre în pustia Sarovului: „Acest loc îți va fi ție spre mântuire, cu ajutorul lui Dumnezeu acolo îți vei săvârși călătoria pământească. La Sarov Duhul Sfânt, vistierul tuturor bunătăților, îți va conduce viața ta către sfințenie”.

După ce a petrecut câțiva timp în Lavră cu post și cu rugăciune, Prohor s-a întors la Kursk și a rămas un timp, luându-și rămas bun de la locurile natale.

La 20 noiembrie, anul 1778 Prohor Moșnin a intrat în mănăstirea Sarov în ajunul intrării Maicii Domnului în Biserică.

La mănăstirea Sarov Prohor, viitorul monah Serafim și apoi Sfântul Serafim de la Sarov, a găsit ceea ce dorea sufletul său - o obște monahală bine orânduită.

...Despre viața lui în mănăstire vă vom povesti în unul din numerele viitoare.

Celor ce își serbează ziua de naștere în luna ianuarie:

Preoteasa Veronica Semionov, Vera Iutiș, Maria Bârsan, Anastasia Cerbușca, Fevronia Moșneaga, Eugen Harea, Anastasia Negritu, Antonina Mârza, Vasile Cojocar, Vasile Cuțov, Elena Harea, Vasile Talpă, Silvia Godorojea, Bogdan Țurcan, Leonora Andrieș-Otean - *le dorim din tot sufletul ani mulți fericți și înălțăm rugi fierbinți pentru ei Domnului nostru Iisus Hristos:*

Dumnezeule al dragostei, apără-i de toate primejdiile ce bântuie viața muritorilor pe pământ, fă să răsară asupra lor întotdeauna un soare strălucitor, ca să risipească norii grijilor și ai suferințelor din viața lor. Umbrește-i, Doamne, cu bunătatea și apărarea Ta. Îngerul Tău cel bun să-i însoțească și să-i păzească în toate zilele lor, ca să se învrednicească a dobândi bunătățile Tale fără de sfârșit, gătite tuturor celor ce lucrează virtutea. Amin!

Mulți ani binecuvântați de Dumnezeu!

Preot paroh Alexei SEMIONOV

Rugăciuni la îndemnul Sfântului Serafim de Sarov

Dacă nu ai timp de pravila obișnuită de rugăciune, ca să nu rămâi fără ajutor de la Domnul, zi așa: dimineața, la amiază și seara de trei ori TATAL NOSTRU, de trei ori NASCATOARE DE DUMNEZEU și o data CREZUL (deci, în total, pe zi: de 9 ori Tatăl nostru, de 9 ori Născătoare de Dumnezeu și de 3 ori Crezul).

De dimineață până la amiază spune în gând... „Doamne, lisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul”. Iar de la amiază până seara – „Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă”. Sunt rugăciuni simple, pe care toți le știm și le putem rosti oriunde, oricând, orice am face...

Trebuie doar să le spunem în taina inimii noastre, cu multă dragoste, din suflet...

I. Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.

Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Slavă ... Și acum ...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.

Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Slavă ... Și acum ...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.

Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Slavă ... Și acum ...

II. Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de Har, Marie, Domnul este cu Tine! Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui Tău, ca ai născut pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Prea Sfântă Fecioare Maria, Maica lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi păcătoșii, acum și în ceasul morții noastre. Amin.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, Slavă Ție!

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de Har, Marie, Domnul este cu Tine! Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui Tău, ca ai născut pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Prea Sfântă Fecioare Maria, Maica lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi păcătoșii, acum și în ceasul morții noastre. Amin.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, Slavă Ție!

Ajun de Bobotează

O, suflete, veghează,
Să-ntâmpinăm pre Domnul
Ce mângâie, ce mântuie,
Ce-nalță, ce-nviază –
Ajunul de Bobotează!
Nainte Mergătorul
Coboară spre Iordan
Botezul săvârșind,
Cu noi de rând
Sfințind și curățind –
Izvorul viu al apelor
Din râuri, izvoare și fântâni,
Mereu în orice an.

Ajunul de Bobotează!

O, Doamne, curăță prin El –
Păcatul nostru strămoșesc
Și lanțul greu cel diavolesc –
Să cadă, să se rupă;
Să când, să plâng, să te slăvesc.

De Crăciun

Ca în vremile străbune –
Azi colindul iar ne sună.
Și-acea rază minunată,
Sufletul să ni-l străbată.
Să-l trezească, încălzească,
Pentru Domnul să trăiască.
Și-acea rază de lumină
Ducă-ne-nspre el de mână
Cum păstorii după rază
Au pornit pe Domn să-vază.
Azi și noi prin cântări sfinte
Și prin multele colinde
Să-i aducem daruri sfinte.
Ca prin gând, fapte, cuvinte –
Calea vieții-a fi trăit
După cum ne-a poruncit:
S-avem zilnic gând de pace,

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de Har, Marie, Domnul este cu Tine! Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui Tău, ca ai născut pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Prea Sfântă Fecioare Maria, Maica lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi păcătoșii, acum și în ceasul morții noastre. Amin.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, Slavă Ție!

III. Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate S-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi după Scripturi.

Și S-a înălțat la ceruri și șede de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică;

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor;

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

IV. Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărim!

Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori)

VERSURI DE SĂRBĂTORI

Grai frumos – orice-am face!
Să trăim fără cârtire,
Să fim stăpâniți din fire,
Față de vrăjmaș – răbdare
S-avem multă, s-avem mare.
Milostenia ne fie
În suflet cărare vie;
Faptă bună – nu lipsească,
Dragostea să ne-nsoțească.
Iar celui născut din cer
Să-I cântăm astăzi – Leru-i ler!
Maica sfântă s-o cinstim,
Pentru El să-i mulțumim,
C-a născut pe Pruncul Sfânt.
Toată lume-l adorează,
Maica sfântă Îl veghează,
Noi, cu îngerii de rând

Îi cântăm dulce și blând.
Slavă Ție, Domn Iisus,
Slavă Tatălui de sus,
Slavă celei ce te-a purtat,
Și la sân te-a alăptat.
Slavă lui Iosif – părinte
Ce Ți-a purtat grija cuminte.
Doamne Sfinte, Te rugăm,
Ție, Doamne, ne-nchinăm:
Intră în inima mea!
Casă fă-Ți, sălaș în ea!
Eu să-Ți cânt mereu, mereu:
Slavă Ție, Domnul meu!
Slavă Ție, Doamne bun,
C-am ajuns și de Crăciun!

CINSTIREA ICOANELOR

(continuare, începutul în pag. 1)

icoană, slujitorii – paracliserii, citeții, preoții slujitori și toți monahii mănăstirii își arată întotdeauna evlavie față de Ea înainte de a începe să slujească. Toți viețuitorii mănăstirii Hilindar sub stăreția „Trihierușei” o au pe Ea ca Maică, Ocrotitoare și Mângâiere a lor în toate întâmplările grele.

Icoana „Trihierușa” este cea mai bine păstrată dintre vechile icoane bizantine ale Născătoare de Dumnezeu, cu cea mai puternică expresivitate. Chipul Sfintei Fecioare este atât de binevoitor și privirea Ei este atât de blândă, încât îi umple de evlavie pe cei ce I se închină.

Din motive de protecție, dar și pentru măreția ei, Icoana are un acoperământ de aur, numit „cămașă”, pe care sunt aplicate 5000 de pietre prețioase, precum și alte odoare, toate de la pelerinii evlavioși sau de la cei ajutați în chip minunat de Născătoare de Dumnezeu.

Icoana are două fețe, adică pe partea ei din spate nu este o scândură goală, ci se află pictată icoana bizantină a Sfântului Nicolae. Dimensiunile Icoanei sunt: 1,11 X 0,91.

În fiecare an, la 12 iulie (25 iulie după stilul nou), se prăznuiește cu multă solemnitate o slujbă care durează întreaga noapte, spre cinstirea și pomenirea Sfintei Fecioare „Trihierușa”.

* * *

Pentru a înțelege clar necesitatea și modul de cinstire a icoanelor de către drept credincioși, e bine să cercetăm scrierile Sf. Ioan Damaschin. El numea icoană tot ceea ce reproduce și se aseamănă cu un anumit prototip, dar de care se deosebește în ceva: Icoana este asemănare care înfățișează originalul, dar nu se aseamănă în totul cu originalul.

Pornind de la ceea ce deosebește originalul de icoană, autorul împarte icoanele în 6 grupe. Ei stabilește felurile și înțelesurile icoanei, precum și înțelesul închinăciunii la icoane: 1. icoana naturală; 2. paradigmele divine – exemple ale lucrurilor ce vor fi făcute de Dumnezeu; 3. chipul cel făcut de Dumnezeu prin imitare, adică omul; 4. chipul cel întrebuițat de Scriptura, care atribuie forme, figuri și chipuri celor nevăzute și necorporale; 5. icoana care înfățișea-

ză și schițează mai dinainte cele viitoare: rugul (*Exod 3, 2*), ploaia de pe lână (*Jud.6, 40*), toiagul (*Numeri 12, 23*) și vasul cu mana (*Exod 14, 33*), care preînchipuie pe Fecioara și Născătoare de Dumnezeu, marea, apa și norul, duhul botezului (*I Cor.10, 1-2*); 6. acela spre aducere aminte a faptelor trecute: a minunii sau a virtuții. După ce stabilește felurile și înțelesurile icoanei, autorul trece la a arata înțelesul închinăciunii:

1) Adorarea pe care o aducem numai lui Dumnezeu „singurul prin fire demn de închinăciune”.

2) Închinăciunea adusa din pricina lui Dumnezeu prietenilor și slujitorilor Lui. După cum Isus, fiul lui Navi (*Isus Navi 5, 14*) și Daniel (*Daniel 8, 17; 10 9*), s-au închinat îngerului.

3) Închinăciunea adusă locurilor lui Dumnezeu, după cum zice David: „Să ne închinăm în locul în care au stat picioarele lui” (*Ps. 13, 17*).

4) Obiectele afierosite lui Dumnezeu, după cum întreg Israelul se închina cortului.

5) Acela potrivit căruia ne închinăm unii altora, ca unii ce avem partea lui Dumnezeu și suntem făcuți după chipul lui Dumnezeu.

6) Închinăciunea dată celor care conduc și stăpânesc (*Rom. 13, 2*).

7) Acela potrivit căruia se închină robii stăpânului și cei care au nevoie de ajutorul altora, binefăcătorilor lor, după cum Avraam s-a închinat fiilor lui Emor, când a cumpărat peștera dublă pentru mormânt.

Din împărțirea aceasta observăm că prin închinăciune teologul icoanelor înțelegea un anumit fel de relații: închinăciunea este „simbolul fricii, al darului, al cinstei, al supunerii și al smereniei”. Numai lui Dumnezeu îi datorăm închinăciune pentru ființa sa, adică adorare, pe când închinăciunea sau relația pe care o stabilim cu celelalte persoane, sau chiar cu anumite lucruri, este numai în funcție de poziția acestora față de Dumnezeu: în fond, și această închinare are direcția tot spre Dumnezeu: „Cultul care se aduce unei creaturi este motivat printr-o relație, un raport al acestei creaturi cu Dumnezeu”.

ACEEAȘI ÎN AMBELE ZILE!

fiindcă, după unii, ea amintește atunci de botezul cu care boteza Sfântul Ioan Botezătorul în pustiul Iordanului; în ziua Bobotezei, ea se face după Liturghie, în biserică sau în fața bisericii, și amintește de însuși botezul Mântuitorului în apele Iordanului; de aceea se face de obicei în chip mai solemn, prin ieșirea afară din biserică. În cadrul acestei slujbe speciale de sfințire a apei se citesc trei pemeii, toate din prorocia lui Isaia (*cap. XXV, 1-10; LV, 1-13 și XII, 3-6*), după care urmează Apostolul (*din I Cor. X, 1-4*) și Evanghelia (*de la Mc. I, 9-12*), în care se istorisește pe scurt evenimentul botezului Domnului. După ectenia mare începe o mare și frumoasă rugăciune de sfințire a apei, adresată Sfintei Treimi: („Treime mai presus de fire...”) și compusă de Sfântul Sofronie al Ierusalimului. Cuvintele: „Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale...” le rostește preotul de trei ori la rând, cu glas mai puternic ca de obicei.

La finalul slujbei preotul slujitor afundă de trei ori crucea și busuiocul în apă cântând troparul Praznicului. „În Iordan botezându-te Tu Doamne...”

Efectele Aghesmei mari asupra credincioșilor care sunt de față sau care se vor stropi și vor gusta din ea le arată însăși rânduiala slujbei, îndeosebi textul ecteniei și al rugăciunii de sfințire (după epicleza), unde preotul se roagă: „Și-i dă ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe dânsa izvor de nestricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diabolilor pieire, îndepărtare a puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească. Că toți cei ce se vor stropi și vor gusta dintr-însa să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințirea caselor și spre tot folosul de trebuință...” De aceea, Agheasma mare se păstrează nestrucată vreme îndelungată, rămânând tot așa de proaspătă, de curată și de bună la gust, ca și atunci când a fost scoasă din izvor, fapt pe care îl remarcă, din vechime, Sfinții Părinți și scriitorii bisericesti. În casele credincioșilor, agheasma se păstrează la loc de cinste, în vase (sticle) curate, în care se pune de obicei un fir de busuioc. Credincioșii gustă dintr-însa pe nemâncate, în zile de post și ajunare sau la sărbători mari după biserică.

Se obișnuiește (mai ales în Moldova) să se guste dintr-însa timp de opt zile în șir, mai ales de la ajunul Bobotezei până la odovania praznicului, adică până la 13 ianuarie inclusiv.

N a ș t e r e a D o m n u l u i

(continuare, începutul în pag. 1)

împăratului Octavian Augustus (*Luca 2, 1*), dar negăsindu-se loc de găzduire în cetate (*Luca 2, 7*), Maria, însoțită de logodnicul său Iosif, a găsit adăpost într-o peșteră păstoraască, unde L-a născut pe Pruncul Sfânt (*Luca 2, 1-20*).

Betleemul, numit în vechime și Efrata, se mai chema și cetatea lui David, căci într-însa s-a născut și a fost uns ca împărat marele strămoș după trup al Mântuitorului. Dar s-a mai numit și „Casa Pâinii”, de către fericitul patriarh Iacov, care, păscându-și turmele de oi în acele locuri, mai înainte a văzut și a prorocit că acolo avea să Se pogoare și să Se nască Pâinea cea vie care S-a pogorât din cer, Domnul nostru Iisus Hristos.

Betleemul, situat în Palestina, este o cetate mică, la jumătatea drumului între Ierusalim și Hebron, unde s-a născut Sfântul Ioan Botezătorul și unde Avraam a vorbit la stejarul Mamvri cu cei trei îngeri.

De ce S-a născut Mântuitorul în Betleem. Exista o proorocie că Betleemul va fi locul de naștere al Mântuitorului Iisus Hristos! Proorocul Miheia a spus, cu 400 – 500 de ani mai înainte de venirea lui Hristos în lume: Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nicidecum nu ești mai mic între fiii lui Iuda, căci din tine va ieși Povățuitorul, Care va paște pe poporul Meu Israel (*Miheia 5, 1*; *Matei 2, 6*).

De ce S-a născut Hristos într-o peșteră. Peștera este simbolul întunericului. Hristos a venit să aducă lumină și în temnița iadului dar și în lumea care era în noapte, că zice marele Apostol Pavel: Întunericul veacului acestuia. Veacul de acum și mai ales cel de până la venirea lui Hristos era o noapte lungă, în care lumea era oarbă, stând în întunericul slujirii la idoli și al păcatului.

Hristos S-a născut noaptea și în peșteră, ca să arate că El a venit să aducă lumină, să risipească întunericul. Unde? În peșterile despre care

a spus Isaia, căci zice: peșterile lor - vorbește de peșterile iadului - în veci cu întuneric sunt făcute. Și a venit să risipească întunericul din peșterile iadului și întunericul păcatului de pe fața pământului.

S-a născut în miezul nopții, ca să lumineze peșterile întunericului veacului aceleia, întunecat de atâtea mii de ani, pentru că Hristos era lumina cea adevărată, care luminează pe tot omul care va să vină în lume. El de la început era lumina lumii și a venit să lumineze și să strălucească în toate părțile cu razele soarelui dumnezeirii Sale.

Deși tradiția vorbește despre trei magi care au venit și s-au închinat Pruncului Sfânt chiar în ziua Nașterii Sale. Sfânta Scriptură vorbește despre mai mulți înțelepți care au venit și I s-au închinat (*Matei 2*), fără să precizeze numărul lor și nici momentul precis la care au venit. Oricum ar fi, magii sau înțelepții au adus Pruncului daruri: aur, smirnă și tămâie (*Matei 2, 11*). Imnografia sărbătorii înțelege aceste daruri ca pe niște semne și simboluri: aur, pentru că Hristos este împărat; tămâie, ca unui Dumnezeu; și smirnă, ca Aceluia ce avea să pătimească, să moară și să fie îngropat cu smirna și aromele aduse de femeile mirosoșite.

Deși sărbătorim Nașterea Domnului pe 25 decembrie (dată comună pentru ambele calendare – iulian, sau bisericesc, și gregorian, sau apusean) în fiecare an, cei mai mulți teologi sunt de părere că aceasta nu ar fi data reală a Nașterii Domnului și că ar avea legătură cu serbările păgâne care cădeau în această zi a solstițiului. Însă nu este întâmplătoare așezarea sărbătorii Nașterii Domnului în această zi, dincolo de aspectul istoric legat de faptul că până și păgânii intuiau importanța și greutatea simbolică a acestei zile. Sensul principal este unul duhovnicesc, simbolic, pentru că începând de acum ziua crește și noaptea sca-

de. Și la fel de semnificativ este faptul că, după unii Părinți, Hristos nu S-a născut oricând, ci duminica!

Sfânta Scriptură vorbește despre ziua în care a făcut Dumnezeu lumina, când a zis: „Să se facă lumină” - și a fost lumină! (*Facerea 1, 3*). Ziua întâi a săptămânii, Duminica, Ziua Domnului sau Ziua soarelui! Duminica S-a născut Hristos; Duminica S-a botezat, cum arată Sfinții Părinți de la Sinodul de la Calcedon. Duminica a înviat din morți (*Matei 28, 1*). Duminica a trimis Hristos pe Duhul Sfânt peste Sfinții Săi ucenici și Apostoli. Duminica Sfinții Apostoli făceau Sfânta Liturghie. Tot Duminica s-a dat și Apocalipsa, pentru că Sfântul Evanghelist Ioan zice: Am fost în duh în zi de Duminică (*1, 10*). Iată dar, câte sunt legate de ziua Duminicii! De aceea a sfințit Dumnezeu ziua Duminicii și cu Nașterea Sa, pentru că în ziua aceasta a făcut Dumnezeu lumina.

Douăsprezece zile de Crăciun. A doua zi de sărbătoare marchează începutul a două zile de prăznuire închinare Maicii Domnului. Prima, pe 26 Decembrie, este a Soborului Născătoarei de Dumnezeu. Îmbinând imnuri ale Nașterii cu cele ale Maicii lui Dumnezeu, Biserica arată către Fecioara Maria ca înlesnitoarea care a îngăduit Întruparea Cuvântului lui Dumnezeu. Apoi pe 27 Decembrie, pomenim și pe Sf. Apostol, Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan.

În Duminica de după Nașterea Domnului pomenim pe Sf. Apostol Iacov ruda Domnului, pe regele David și pe Dreptul Iosif. Într-o opta zi a Nașterii e Tăierea Împrejur a Domnului.

Perioada de bucurie a Crăciunului se întinde până la Arătarea Domnului, perioadă în care postul și ingenuncherea în biserică sunt oprite, cu excepția unei singure zi, Ajunul Bobotezei. De la Crăciun și până la Bobotează, creștinii ortodocși din unele părți se salută cu cuvintele: „Hristos Se naște!” iar răspunsul este: „Slăviți-L!”

CUM NE RUGĂM ÎN SFÂNTA BISERICĂ

Lucrarea misionară a bisericii, componentă esențială a ei până la sfârșitul veacurilor, a fost încredințată ei de Mântuitorul după Dumnezeiasca Sa Înviere. Misiunea Bisericii este participarea la trimiterea în lume a Fiului și a Duhului Sfânt. Astfel Biserica descoperă viața de comuniune a lui Dumnezeu, pentru a ne face părtași Lui, căci împărăția lui Dumnezeu este însăși viața de comuniune cu Sfânta Treime, pregustată pe pământ în biserică și împărtășită oamenilor prin Hristos în Duhul Sfânt și prin Sfintele Taine.

Cum pot fi înțelese și deplin trăite pe planul misiunii interne al Sfintei Liturghii cele trei mari Taine ale ortodoxiei, anume: Treimea, Întruparea și Sfânta Euharistie ca un mod al prezenței reale și personale a Mântuitorului și mai ales, care sunt urmările unei vieți de comuniune cu Dumnezeu cel întreit personal în cadrul ei.

Misiunea Bisericii ortodoxe prin Sfânta Liturghie, care este în însăși ființa sa misionară, se concretizează asupra explicării și însușirii de către creștini și necreștini a celor trei mari Taine pe care le deține și le transmite în mod nealterat încă din epoca apostolică și anume:

1. învățătura neștirbită despre Sfânta Treime cu toate implicațiile ei atât pe planul trinitar, cât și pe planul iconomic;

2. învățătura despre Întruparea Fiului lui Dumnezeu cu toate consecințele ei, dar și a prezenței sale reale, cu trupul cel mort și înviat și preaslăvit în lume prin biserică și Sfânta Liturghie până la sfârșitul veacurilor;

3. învățătura despre Euharistie ca mod al prezenței reale și personale a Fiului lui Dumnezeu făcut om, timpul de început al unirii noastre cu Dumnezeu cel în treime și începutul îndumnezeirii și sfințirii noastre prin Harul Duhului Sfânt.

Sfânta Liturghie s-a păstrat până în zilele noastre în chip nealterat și reprezintă tezaurul de mare preț al ortodoxiei. Aceste mistere – Treimea, Întruparea și Măreția, cu celelalte Sfinte Taine, pe care le acceptăm și le trăim în și prin Sfânta Liturghie, rânduială liturgică centrală în cadrul spiritualității noastre ortodoxe, necesită și implicarea noastră.

Vă propunem un șir de POVEȘTE despre felul cum trebuie să se comporte fiecare om în Sfânta Biserică

+ Mai înainte de a merge la Sfânta Biserică împacă-te cu toți cei cu care ești certat, lasă și tu din inimă și iartă tuturor celor ce ți-au greșit.

+ Îmbracă-te într-o ținută curată, dar modestă, ba chiar smerită, cuviincioasă, știind că mergi nu la

teatru, ci să te rogi lui Dumnezeu cu umilință și cu lacrimi pentru iertarea păcatelor tale (Timotei 2,9; I Petru 3, 3-4). „Femeia să nu poarte veșminte bărbătești, nici bărbatul să nu îmbrace haine femeiești. Cel ce face aceasta urâciune este înaintea lui Dumnezeu.”

+ În Sfânta Biserică toată partea bărbătească intră cu capul descoperit, iar partea femeiască – cu capul acoperit (Corinteni 11, 4 – 6). La intrare în biserică se rostește rugăciunea următoare inspirată din psalmii lui David: „Intre-voi în Casa Ta, închina-mă-voi în biserică Ta cea sfântă întru frica Ta, Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, iar față de vrăjmașii mei îndreptează înaintea Ta calea mea.”

+ Dacă duci un dar cât de mic în Biserică, (lumânări, tămâie, prescură), împacă-te cu apropiații tăi și cu Dumnezeu! Silește-te să fii la Sfânta Biserică înainte de începutul slujbei ca să ai timp să te închini în liniște la Sfintele Icoane și să faci celelalte rânduieli (pomelnic, ridicări etc.).

+ Dacă ai întârziat, mergi cu atenție și sărută icoană de la iconostas și ocupă-ți în liniște locul fără a deranja pe nimeni.

+ Sărută Sfintele Icoane – de la Catapeteasmă și celelalte – înainte de începerea slujbei sau după terminarea ei, ca să nu faci tulburare celorlalți credincioși. Această sminteală este mai mare păcat decât binele pe care ai vrea să îl faci – în biserică este nevoie să domnească pacea și desăvârșita liniște.

+ Sărută cu mare smerenie, cu evlavie și smerenie Sfintele Icoane. Femeile să fie naturale: să nu fie fardate sau cu ruj pe buze, pentru a nu lăsa pete pe chipul Mântuitorului, al Maicii Domnului sau al Sfinților. (Petru 3, 3 – 4)

+ Când te închini icoanelor sărută chipul Sfântului la picioare sau cel mult mâinile, și nu fața. Nu atinge și nu plimba mâna pe suprafața icoanei sau a Sfintei Evanghelii.

+ Vorbirea în biserică este un păcat foarte mare. De aceea starea ta în Biserică în loc să-ți fie de folos și spre iertare, se va face ție spre osândă și păcat.

+ Urmărește cu mintea tot ce se citește și tot ce se cântă și repetă și tu în gând rugăciunile.

+ Silește-te ca în timpul slujbei să nu te abați cu mintea la nimic pământesc, pentru ca măcar 2 ceasuri din săptămână să trăiești și tu în adevărata reculegere și rugăciune. De aceea nu este deloc potrivit să intri cu telefonul deschis în Sfânta Biserică.

+ Când te închini fă semnul Crucii complet și cu luare aminte! Făcând semnul Crucii în batjocură înseamnă să batjocorești pe Stăpânul ei în Numele

căruia te închini. Mai de folos este să faci Crucea o dată cum se cuvine: împreunează cele trei degete și strânge-le pe cele două în palmă, ducând cu grijă mâna dreaptă la frunte, la piept, la umărul drept și apoi la cel stâng, decât să fluturi de multe ori mâna, fără să știi ce faci. Prin aceasta faci sminteală altora și ție îți va fi spre păcat.

+ Când iese preotul cu Sfintele Daruri și la Axion, rostește rugăciunea: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, mântuiește, miluiește și dăruiește tot ceea ce știi că este de folos robilor tăi (numele) atât pentru viața aceasta, cât și pentru cea veșnică.

+ Ascultă cu luare aminte toată slujba până la sfârșit: numai așa poți considera că ți-ai făcut datoria deplină către sufletul tău. Nu pleca înainte de terminarea slujbei – este un mare păcat și ne asemănăm cu Iuda Iscarioteanul, Care a ieșit de la cină și a vândut pe Domnul.

+ Povățuiește cu blândețe pe cei care din neștiință sau din alte pricini nu păstrează buna rânduială în Sfânta Biserică, arătându-le mult respect și dragoste frățască.

+ Plecă întotdeauna de la Sfânta Biserică cu o învățătură desprinsă din Sfânta Evanghelie, din Apostoli, Cazanie sau predică – pentru viața ta – pe care să o înfăptuiești chiar din acea zi, spunând și altora despre folosul ei.

+ La ieșirea din Sfânta Biserică rostește **Rugăciunea la ieșirea din Biserică** (vezi pag. 8).

Creștinii participanți la Sfânta Liturghie au conștiința că prin Euharistie, prin împărtășirea cu trupul și sângele lui Hristos, sunt adunați toți în Hristos prin Duhul Sfânt și prin Fiul cu întreaga Sfântă Treime, devenind astfel moștenitori ai împărăției lui Dumnezeu prin energiile sale necreate, ce le împarte Duhul Sfânt tuturor prin Sfintele Taine săvârșite în Biserică. Să fim totdeauna demni de binefacerile de care ne învrednicim prin participarea noastră personală la tainele Sfintei Biserici a lui Hristos.

Am căutat iubirea ca pe-o cetate sfântă
ca pe un cer de cântec în lumea de dureri.
Am dat navală-n lume spre tot ce ochiu-ncântă.
Si-am întâlnit durerea. Dar cerul nicăieri.

Am căutat iubirea ca patrie voioasă
ca pe-un pământ edenic de pace troienit,
să spun odată clipei: "Rămâi, ești prea frumoasă!"
Și-am străbătut pamântul, dar pace n-am găsit.

Am cautat iubirea ca pe un cer al firii.
Și-am vrut să-i ies în cale cu ramuri de finic,
să sorb din cupa lumii nectarul fericirii.
Și-am spart în tândări cupa, căci n-am găsit nimic.

Am căutat zadarnic. Dar într-o primăvara,
am întâlnit în cale deodată un drumeț.
Pe umerii Lui trudnici purta o grea povară,
o sarcină de zdrențe și cioburi fără preț.

Trecea pe-o cărăruie întâmpinând batjocuri,
lasând să-i rupă câinii din haină câte-un fald.
Urca pe colți de stâncă. Și-n urma Lui, pe-alocuri,
vedea pe piatra rece sclipiri de sânge cald.

Și totuși în privire avea un cer de taină
cum n-am văzut în lume în ochii nimănui.
Și-am vrut să-i smulg povara. Dar am cazut cu spaimă,
căci mult prea grea era povara Lui.

M-am ridicat degraba și L-am ajuns din urmă
să aflu ce comoară în sarcină a strâns.
Dar am simțit că viața ca de-un prăpăd se curmă,
când am privit prin zdrențe cutremurat de plâns.

Căci se vedea-n comoară un clocot ca de cloacă,
un clocotit de drojdii, un spumeg de scursuri.
Tot ce-i murdar și putred în lumea asta-ncreagă
vuia strivind grumazul sârmanei Lui făpturi.

- Dar unde duci, străine, povara Ta ciudată,
povara de osândă sub care-atât Te-apleci? -
am întrebat drumetul. Si El mi-a spus în soaptă:
- Spre apele uitării, ca s-o arunc pe veci...

- Dar tu, vorbi strainul, urcând încet privirea,
dar tu pe cine cauți înourat și crunt?
- Eu... am șoptit în silă, eu... căutam iubirea...
- Iubirea? - ...fu răspunsul străinului. Eu sunt...

Costache Ioanid - Am căutat iubirea

Dascăl Tatiana 400 lei
Stăvilă Andrei și
Berghii Ana 100 lei
Schiv Magdalena 400 lei
Moșneaga Fevronia 200 lei
Gonciar Elena și
Gonciar Elena 100 lei
Valentia 100 \$
Jugurt Gheorghe și
Calina 150 le
Roznovanu Cornel 200 lei
Roșca Miron și
Oxana 100 lei
Berghii Ana 500 lei
Berghii Evghenii 500 lei
Lupașcu Evghenia și
Cobzaru Mihail 1000 lei
Popa Cornelia și
Murzac Anghela 100 lei
Cojocaru Ion și
Elena 125 lei
Robovol Aurelia 100 lei

DONAȚII pentru construcția BISERICII

16 NOIEMBRIE - 15 DECEMBRIE 2010

Rângaci Tudor 500 lei	Urātu Violeta 20 lei
Lupașcu Evghenia 500 lei	Cernova Irina 62 lei
Niculeac Bogdan 100 lei	Mardari Maria 70 lei
Portnoi Serghei 200 lei	Ciubotaru Vera 50 lei
Crudu Elena și Vadim,	Garaz Ion 40 lei
Adriana 300 lei	Nalbă Teodora 50 lei
Halca Cornel 50 Euro	Gosudarev
Mocanu Ștefana 500 lei	Gheorghe 20 lei
Botnaru Ludmila 700 lei	Cojucari Nicolae 20 lei
Cojocaru Gheorghe 200 lei	Pascalu Maria 50 lei
Digori Oleg 50 lei	Ursu Mihail 10 lei
Nacu Tamara 20 lei	Matei Silvia 10 lei
Curchi Domnica 67 lei	Frunză Anghelina 15 lei
Vitoșinscaia Ala 20 lei	Nastasiu Vasile 40 lei
Gherbova Ala 33 lei	Lungu Elena 50 lei
Calfa Eduard 37 lei	

CHELTUIELI

(16 oct. – 15 nov. 2010):

La construcția Bisericii -
89 737 lei și
150 dolari și
2000 Euro.

Pentru întreținerea bisericii -
18 348 lei.

Biserica ortodoxă „Sf. Ioan Iacob Hozevitul” din Chișinău

PROGRAM LITURGIC (IANUARIE 2011)

1 ian. SÂMBĂȚĂ	7.30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile 8.00 – Sf. Liturghie 15.00 – Ora de cateheză 16.00 – Slujba Privegherii
2 ian. Duminica dinaintea Nașterii Domnului (A Sfinților Părinți după trup ai Domnului); Ap. Evrei 11, 9-10, 32-40. Ev. Matei 1, 1-25. Glas 7, Voscr. 10.	7.30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile 9.00 – Sf. Liturghie
6 ian. JOI. Ajunul Crăciunului	8.00 – Ceasurile Împărătești 16.00 – Slujba Privegherii
7 ian. VINERI. Nașterea Domnului	7.30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile 9.00 – Sf. Liturghie 16.00 – Slujba Privegherii
8 ian. SÂMBĂȚĂ. Soborul Maicii Domnului	7.30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile 9.00 – Sf. Liturghie. Acatistul Domnului Nostru Iisus Hristos 16.00 – Slujba Privegherii
9 ian. Duminica după Nașterea Domnului; Ap. Galateni 1, 11-19. Ev. Matei 2, 13-23. Glas 8, Voscr. 11. Sf. Ap. și întâiul Mc. Arhidiacon Ștefan	7.30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile 9.00 – Sf. Liturghie. Acatistul Sf. Ap. și Mc. Arhidiacon Ștefan
13 ian. JOI	16.00 – Slujba Privegherii
14 ian. VINERI (+) TĂIEREA ÎMPREJUR A DOMNULUI. Sf. Ier. Vasilie cel Mare. (Hartî)	7.30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile 9.00 – Sf. Liturghie. Molitvele Sf. Vasilie cel Mare 16.00 – Slujba Privegherii
15 ian. SÂMBĂȚĂ. Sf. Cuv. Serafim de Sarov. Hramul Mic al Bisericii	7.30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile 8.30 – Sf. Liturghie 16.00 – Slujba Privegherii
16 ian. Duminica dinaintea Botezului Domnului; Ap. II Timotei IV, 5-8. Ev. Marcu I, 1-8. Glas 1, Voscreasna 1.	7.30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile 9.00 – Sf. Liturghie
18 ian. MARȚI. Ajunul Bobotezei	6.30 – Ceasurile Împărătești. Sfințirea Aghesmei Mari 14.00 – Slujba Privegherii
19 ian. MIERCURI. (+) BOTEZUL DOMNULUI.	7.30 – Ceasurile. Sfânta Liturghie. Sfințirea Aghesmei Mari 16.00 – Slujba Privegherii
20 ian. JOI. †) Soborul Sf. Ioan Botezătorul.	7.30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile 8.30 – Sfânta Liturghie. Acatistul Sf. Ioan Botezătorul
22 ian. SÂMBĂȚĂ	8.00 – Acatist 9.00 – Parastase 15.00 – Ora de cateheză 16.00 – Slujba Privegherii
23 ian. Duminica după Botezul Domnului. Ap. Efes. IV, 7-13. Ev. Matei IV, 12-17. Glas 2, Voscreasna 2.	7.30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile 9.00 – Sf. Liturghie
29 ian. SÂMBĂȚĂ	8.00 – Acatist 9.00 – Parastase 15.00 – Ora de cateheză 16.00 – Slujba Privegherii
30 ian. Duminica a XXIX-a după Rusalii (a celor 10 leproși). Ap. Coloseni III, 4-11. Ev. Luca XVII, 12-19. Glas 3, Voscreasna 3.	7.30 – Rugăciunile dimineții. Ceasurile 9.00 – Sf. Liturghie

Biserica ortodoxă „Sf. Ioan Iacob Hozevitul” e deschisă de luni până sâmbătă de la 8.00 la 12.00; de la 16.00 – la 19.00. Duminică și în zilele de sărbătoare – de la 7.00 – la 13.00.

Biserica Ortodoxă “Sf. IOAN IACOB”, Chișinău:

Bd. Mircea cel Bătrân colț cu str. Profesor Ion Dumeniuc.

Adresa: Bd. Mircea cel Bătrân nr. 42/1, ap.109,

Chișinău.

Tel.: (+373 22) 350023, 079410685, 069336366,

079410616. *Cont bancar:* BC “Moldova-Agroindbank”

S.A. (AGRNMD 2X) 2251892008 – MDL.

Cod fiscal: 39815018.

**Înălțarea bisericii
„Sf. Ioan Iacob Hozevitul”**

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne!”
(Ps. 83.)

„Deschizătura sfințită”,

De toți îndrăgită,

De sfinți ocrotită,

De Domnul zidită.”

**Apelăm la toți oamenii
de bună credință:**

**Contribuiți financiar sau material la
construcția Bisericii „Sf. Ioan Iacob
Hozevitul” din Chișinău.**

Cont bancar:

BC „Moldova-Agroindbank” S.A.
(AGRNMD 2X) 2251892008 – MDL

Cod Fiscal: 39815018

Recunoștință celor care
Se ostenesc spre-a bisericii edificare.

Ale lor nume se vor înscrie

Colo-n ceruri pe vecie.

Să ne grăbim, dar, cu încetul,

Spre a cunoaște „alfabetul”.

Iar milostenia ne fie

Mereu prilej de bucurie.

**Aducem mulțumiri tuturor celor ce au
făcut acest gest nobil, ajutând la con-
strucția Sfântului Lăcaș.**

În numele Consiliul Parohial:

Preot paroh Alexei SEMIONOV

**Rugăciune
la ieșirea din Biserică**

Doamne, Dumnezeu meu, Ție-Ți în-
credințez toată viața mea și pe Tine Te
rog: apără-mă, mântuiește-mă și fă-mă
părtaș îndurării Tale – dă-mi îndrepta-
re vișii și purtare înțeleaptă, dăruiește-
mi sfârșit creștinesc, cinstit și pașnic și
mă ferește de toată răutatea și băntuirea
potrivnicului. Iar în ziua temutei Tale
judecăți să-mi fii blând mie, robului
Țău, și să mă numeri cu oile cele alese
de-a dreapta Ta, ca împreună cu ace-
tea, să Te slăvesc în veci. Amin

Apare sub îndrumarea și cu binecuvântarea

Preotului paroh Alexei Semionov.

Colaboratori: Anatolie Nicorici, Anatol Zugravu,

Anastasia Cerbușca. *Corectura:* Dumitru Șarcov.